

relsesorden vil være i direkte modstrid med regeringens udgiftspolitik, og den vil skade den samlede danske økonomi, uden at virkningen er overbevisende.

Malmø er ikke en konkurrent til København, heller ikke efter etableringen af den faste forbindelse over Øresund. I stedet skal nærheden til Malmø ses som grundlaget for at styrke regionens samlede internationale tiltrækningskraft. At Københavns konkurrenceevne bestemmes af andre faktorer end momsforskellen mellem Danmark og Sverige, vidner bl.a. de seneste nye internationale hotelprojekter i København om, både Hilton og Marriott.

For så vidt angår de grønne afgifter, har den evaluering af erhvervenes belastning fra de grønne afgifter, der blev lavet sidste år, vist, at tilbageføringen til turismeerhvervet er større end erhvervets samlede afgiftsbelastning, og derved mister erhvervet ikke samlet set konkurrenceevne ved de grønne afgifter.

Evalueringen viste også, at der for turismevirksomheder med særlig stor energibelastning var behov for nogle justeringer. Derfor har regeringen taget initiativ til at få bragt de forhold på plads, og denne justering, der gælder generelt for virksomheder, er anslået til at give turismeerhvervet en godtgørelse på 10 mio. kr. Regeringen finder derfor ikke yderligere anledning til at ændre på reglerne for miljøafgifter i relation til turismeerhvervets energiforbrug.

Turismepolitikken kan og skal derfor ikke udvikles på grundlag af skattepolitiske betragtninger. Udfordringen for såvel turismeerhvervet som turismens øvrige aktører er at se nye udviklingsveje for dansk turisme, hvor nøgleordene kvalitet, bæredygtighed og innovation er de væsentligste retningsvisere.

Forhandling

Arne Melchior (CD):

Jeg siger tak til erhvervsministeren for redegørelsen. Hun modtog altså bolden på vores centring. Jeg vil ikke sige, der var tale om en helflugt, men jeg forstod da, at ministeren nærmest er pro turisme.

Hvis jeg lige må have lov at nævne det, som ministeren sagde om en stigning på 1½ mia. kr. på 2 år, så svarer det jo knap nok til prisstigningerne, til inflationen, så det er altså ikke nogen fremgang. Og så siger ministeren meget morsomt, at hotelmomsen i erhvervets øjne er

meget høj. Nej, den er ikke bare i erhvervets øjne meget høj, den er faktisk beviseligt den højeste, der overhovedet kendes.

Nå, men nærmest pro er da altid noget, og der er da også sket andre glædelige ting i nyere tid: Vi har for første gang i 25 år set nogle nye internationale hotelkæder slå sig ned i Danmark. Det er meget, meget vigtigt og glædeligt. Og vi har også set regeringen indgå en aftale over 3 år med Danmarks Turistråd – det er også en glædelig ting – således at man kan disponere på lang sigt, hvilket jo er afgørende vigtigt.

Men altså: Det står ikke godt til. Tilbagegangen er en kendsgerning. Ministeren nævnte nogle enkelte tal. Vi mister markedsandele, og jeg har et lidt nyere tal end det, ministeren diskede op med: I tredje kvartal 1999, altså månederne juli, august, september, nogle topmåneder for ferieturismen i hvert fald, gik overnatningstallet fra tysk side tilbage med – spænd sikkerhedsbælterne! – 17 pct. Det er ikke bare et fald, det er et dramatisk drop, og det er gået ud over såvel hoteller som camping, feriehus og feriecentre osv. og selvfølgelig også forlystelser, museer, restauranter og alt det andet. Så der er sandelig grund til at råbe vagt i gevær, og jeg skal her i telegramstilsform nævne nogle af de mest påtrængende problemer, vi står over for.

Ministeren nævnte selv energifgifterne. Det er jo fuldstændig, undskyld udtrykket, til grin, at man ikke vil godskrive overnatningssteder og forlystelsesparker den energi, de bruger som procesenergi. Jeg citerer fra Turismens Fællesråds nyhedsbrev af december 1999 følgende:

»At turisterhvervet »kun« servicerer og ikke forarbejder en vare og dermed ikke er berettiget til godtgørelse for de grønne afgifter er grundlæggende en klar diskriminering og manglende anerkendelse af turisterhvervet og dets samfundsøkonomiske betydning.«

Det turde være helt klart, og det kan dokumenteres. Der er også nogle åndssvage tv-afgifter på hotellerne. Udlændinge ser jo ikke dansk tv og skal derfor ikke betale for, at det bliver produceret, og danskerne har jo tv-licens i forvejen.

Vi har som sagt den højeste moms på hotelovernatninger, der overhovedet findes, og samtidig det mindste erhvervsfradrag, der overhovedet findes. Det er det næste problem, og det må da især interessere erhvervsministeren, at erhvervsturismen får tålelige kår. Ministeren mener ikke, at Malmö er en konkurrent, men det skal jeg love for: I Malmö vil hotelpriiserne